

Textus Receptus är Guds ord

Wasserman påstår i en debattartikel den 12 december 2016, att vi medger att det finns fel i Textus Receptus 1894. Detta stämmer inte. Han lägger ord i vår mun som vi aldrig har sagt. De fel vi avsåg var t.ex. ett fel i Matt. 5:22 som blev rättat i senare utgåvor.

När det gäller Apg. 9:5-6, Upp. 22:16-21 och 1 Joh. 5:7-8 behöver man göra en textkritisk analys. Det gjorde reformatorerna och de kom fram till att dessa bibelställen ska vara med i Guds Ord.

När det gäller 1 Joh. 5:7-8 och Upp. 22:16 så hänvisar vi till våra artiklar: *"Ty tre är de som vittnar i himmelen: Fadern, Ordet och den Helige Ande, och dessa tre är ett och Översatte Erasmus de sista verserna i Uppenbarelseboken från Vulgata?"* Vi tror att den Helige Ande ledde reformatorerna att göra rätt val.

Apostlagärningarna 9:5-6:

Följande ord i Apg. 9:5-6 saknas i de flesta grekiska handskrifter.

Vers 5. *"det är svårt för dig att spjärna mot udden."* Men orden finns i samtliga grekiska handskrifter i Apg. 26:14.

Vers 6. *"Både skälvande och med förvåning sa han: Herre, vad vill du att jag ska göra? Då sa Herren till honom."* Men orden finns i samtliga grekiska handskrifter i Apg. 22:10.

När det gäller orden: "det är svårt för dig att spjärna mot udden" så saknas de i de flesta grekiska handskrifter men de finns med i gamla latinska handskrifter, i Vulgata. Orden förekommer även i en syrisk Peshitta handskrift och i de grekiska handskrifterna, kodex E och 431, men i vers fyra istället.

Beträffande orden som fattas i vers sex, så saknas de i de flesta grekiska handskrifter men de finns med i gamla latinska handskrifter, i Vulgata och i några gamla syriska och koptiska versioner.

Den viktigaste bekräftelsen på att orden är äkta bekräftas av den Heliga Skrift, genom att samma text förekommer på två andra ställen i Apostlagärningarna, Apg. 22:10 och 26:14.

Textus Receptus är Guds bevarade ord

Vi tror att Textus Receptus som i huvudsak förts över från den bysantinska textformen är Guds bevarade ord.

Wasserman påstår att den bysantinska texten har utvecklats och reviderats. Detta är en hypotes som ingen har kunnat bevisa. Wasserman anser att man ska se till helheten när det gäller citat från tidiga kyrkofäder. Burgon och Miller har dokumenterat att 60% av alla citat från kyrkofäder före år 325 är bysantinska läsarter, medan de andra texttyperna bara har 40% tillsammans. Detta motbevisar påståenden att bysantinsk text har utvecklats och reviderats.

En syrisk Peshitta-handskrift från 200-talet

Beträffande gammal syrisk översättning så menade vi en Peshitta-handskrift. Det finns en Peshitta-handskrift som stödjer den bysantinska textformen som först blev daterad till 200-talet, vilket Westcott inte ifrågasatte år 1855. Men när han 27 år senare presenterade sina idéer om en syrisk revidering, så ändrade han på datumet för denna handskrift, så att den blev yngre. Detta var nödvändigt för att hans hypotes om en bysantinsk revidering skulle kunna accepteras. Peshitta överensstämmer ofta med den bysantinska texten. Om Peshitta vore från 200-talet omkullkastar det hela hans hypotes. Nutida textforskare har på nytt ändrat datumet så att nu är handskriften från 400-talet. Vi litar inte på denna åldersförändring av Peshitta, som är gjord av textkritiker som hade ovetenskapliga motiv till att åldersförändra handskriften.

Rätt bibeltext kan avslöja villoläror

Vi tror inte att Reformationsbibeln är nödvändig för frälsning. Men vi tror att denna text är en mer välsignad text, där motsägelser är borta och där Kristi gudomlighet får stråla klart. Med rätt bibeltext kan vi också lättare avslöja villoläror.

De bysantinska handskrifternas samstämmighet är ett verk av Guds försyn

Wasserman undrar varför inte Herren har bevarat sitt ord till punkt och pricka. Det menar vi att han har gjort. Den bysantinska textfamiljen är så samstämmig att den rimligtvis ses som ett verk av Guds försyn. Det är orimligt att tro att den Helige Ande först skulle leda sin församling att tro att den bysantinska texten är Guds ord i nästan 1500 år, för att sedan ta bort hela stycken och långa textavsnitt för att leda församlingen att tro att den alexandrinska texten är Guds ord. Hur kan Gud sägas bevara sitt ord med ett sådant synsätt?

Guds ord är utandat av Gud

Till sist kommer den avgörande frågan: Vem är lämplig att avgöra texturvalet för grundtexten? Och utifrån vilka filosofiska förutsättningar ska man göra urvalet? En pånyttfödd kristen textforskare väljer t. ex. läsarten: ”profeterna” i Mark. 1:2 eftersom det kommer två citat, först ett från Malaki och sedan ett från Jesaja. Han tror att Guds ord är utandat av Gud. Både läsarten profeten Jesaja och profeterna finns i gamla handskrifter från 400-talet. Men en textforskare som inte tror att Guds ord är utandat av Gud eller bevarat, är beredd att istället välja läsarten ”profeten Jesaja”, trots att citatet som följer kommer från Malaki. Konsekvensen blir att dessa textforskare genom sitt val får stöd för sin övertygelse att: *Skriften inte är utandad av Gud.*

Pånyttfödda kristna ska välja ut Bibelns grundtext

Wasserman litar tyvärr mer på den nya grekiska texten än den bysantinska texten/Textus Receptus. Vi tror inte att den grundtext som har accepterats som Guds ord av den kristna församlingen genom hela kyrkohistorien kan revideras, eftersom kyrkan är ledd av den Helige Ande. Hur någon annan text skulle kunna vara Guds bevarade ord är en gåta.

De fem män som gav oss den nya grekiska grundtexten på 1970-talet var skeptiker. På samma sätt som man bör ställa kravet att det ska vara pånyttfödda kristna som översätter Bibeln så bör man ställa samma krav på dem som ska välja ut Bibelns grundtext som sedan ska översättas av kristna över hela jorden.

Bo Hagstedt Ordförande
André Juthe, Ph. D. Informationssekreterare
Svenska Reformationsbibelsällskapet